

Бюрото на камарата остана незадоволено и отъ този отговоръ на финансовото министерство. Изглежда, като че ли нему е била неприятна инициативата на камарата, а особено настойчивостта, съ която послѣдната иска основаването на фонда и вмѣсто да подкрѣпи и насърчи инициативата на камарата, то се заело за една фактическа грѣшка въ писмото на камарата (размѣра на акциза) и е счело за нужно да влѣзе въ полемика съ нея.

Необяснимо е, на какво се дължи отказа на министерството. То си запазва правото да се произнася върху полезността и наврѣмнеността на мироприятията на камарата относително подобренията на солопроизводството въ Анхиало, а това усложнява процедурата и ще спъва работата.

Това особено се проглежда отъ твърдението му, че то нѣма да позволи започването на работа, за които фонда не може да даде нужнитѣ срѣдства, т. е. министерството отлага за едно далечно и неопрѣдѣлено врѣмения подобрения, които отдавна сж станали належащи. Ако министерството бѣше дало съгласието си, щото фонда да бжде при камарата, тогава ето що щѣше да се прави по нататѣкъ: въ съгласие съ солопроизводителитѣ въ Анхиало щѣха да се намѣратъ нови източници за засилването на фонда, който да се направи достатъчно силенъ за да осигори амортизацията на единъ заемъ съ който да се направятъ още сега необходимитѣ подобрения. Солопроизводителитѣ сж наклонни даже да увеличатъ процента на излишъка до 7—8, стига само да знаятъ, че ще се направятъ подобренията въ скоро врѣме.

Отъ отговора на министерството вѣе едно голѣмо недовѣрие къмъ камарата и затова то нито се съгласява фонда да бжде при нея, нито пъкъ иска да я остави свободна да прѣдприема, въ съгласие съ солопроизводителитѣ, разбира се, онова що тя намира, за полезно и наврѣменно. Чудно наистина! Финансовото министерство повече отъ 30 години има подъ свое вѣдомство